

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudkyň JUDr. Petry Kamínkové a Mgr. Ivety Postulkové ve věci

žalobkyně

AGRO SALIX, s.r.o., IČ: 26217473
sídlem č. p. 270, 696 73 Hrubá Vrbka
zastoupená advokátem Mgr. Jaroslavem Bártou
sídlem Kobližná 19, Brno

proti
žalovanému

Ministerstvo zemědělství
sídlem Těšnov 17, Praha 1

za účasti osoby

zúčastněné na řízení **F. K.**, IČ: X
místem podnikání X

M. K., IČ: X
místem podnikání X

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 5. 2018, č. j. 16030/2018-MZE-11155,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 5. 2018, č. j. 16030/2018-MZE-11155, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen nahradit žalobkyni náklady řízení ve výši 9 800 Kč do jednoho měsíce od právní moci rozsudku, k rukám advokáta Mgr. Jaroslava Barty.

Odůvodnění:

I.

Rekapitulace předchozího řízení a obsah správního spisu

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým byla dle § 3g odst. 6 zákona č. 252/1997 Sb., o zemědělství (dále jen „zákon o zemědělství“) ve spojení s § 90 odst. 5 správního řádu zamítnuta námitka žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí Státního zemědělského intervenčního fondu (dále jen „správní orgán“), ze dne 30. 1. 2018, č. j. SZIF/2018/0103545, sp.zn. 17/550/EPU/1/0004435 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), jímž bylo žalobkyni oznámeno neprovedení aktualizace evidence půdy.
2. Z předloženého správního spisu soud zjistil následující pro své rozhodnutí podstatné skutečnosti.
3. Žalobkyně podala žádost o ohlášení změny ve veřejném registru půdy (dále jen „LPIS“). Správní orgán proto 3. 2. 2017 zahájil řízení ve věci aktualizace LPIS. Správní orgán zaslal žalobkyni a dotčeným uživatelům (M. K., F. K., M. Ko.) oznámení o zahájení řízení a výzvu k předložení písemné dohody odstraňující spor ohledně subjektu, kterému svědčí právní důvod k užívání pozemků v katastrálním území X.
4. Žalobkyně doložila k dílu půdního bloku XA, pozemku p. č. XB a k dílu půdního bloku XC, pozemku p. č. XD v k. ú. X pachtovní smlouvu mezi vlastníkem pozemků, Mgr. I. N. jakožto propachtovatelem a žalobkyní jakožto pachtýřem ze dne 24. 6. 2014.
5. M. K. poskytla k dílu půdního bloku XA, pozemku p. č. XB v k. ú. X velké množství listinných důkazů, mezi nimi faktury č. 1660904 (ze dne 30. 11. 2016), č. 156934 (ze dne 7. 12. 2015), č. 146275 (ze dne 16. 12. 2014), informativní výpisy z LPIS k těmto dnům, výpisy z bankovních účtů, a výpověď nájemní (pachtovní) smlouvy ze dne 15. 9. 2017.
6. F. K. poskytl k dílu půdního bloku XC, pozemku p. č. XD v k. ú. X velké množství listinných důkazů, mezi nimi faktury č. 1660905 (ze dne 10. 11. 2016), č. 156939 (ze dne 7. 12. 2015), č. 146276 (ze dne 16. 12. 2014), informativní výpisy z LPIS k těmto dnům, výpisy z bankovních účtů, a výpověď nájemní (pachtovní) smlouvy ze dne 15. 9. 2017.
7. Správní orgán v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí uvedl, že M. K. a F. K. prokázali uzavření ústní nájemní smlouvy se společností Hornácká farma s.r.o. Tuto skutečnost doložili fakturami za roky 2014 až 2016 vystavenými Hornáckou farmou s.r.o., ve kterých bylo uvedeno nájemné, pachtovné za pozemky, dále pak výpisy z LPIS, i výpovědi nájemní (pachtovní) smlouvy ze dne 15. 9. 2017.
8. Z těchto důvodů nebyla změna ohlášená žalobkyní, týkající se pozemků p. č. XD (díl půdního bloku XC) a p. č. XB (díl půdního bloku XA) v k. ú. X, provedena. Správní orgán k tomu uvedl, že vzhledem k tomu, že se paní K. a panu K. podařilo prokázat uzavření ústní nájemní smlouvy, nemohla být pachtovní smlouva ze dne 24. 6. 2017 platně

uzavřena, neboť byla uzavřena před skončením platnosti ústní nájemní smlouvy sjednané s Hornáckou farmou s.r.o.

9. Žalobkyně podala dne 23. 2. 2018 proti prvostupňovému rozhodnutí námitku, kterou nesouhlasila s tím, že by M. K. a F. K. svědčil právní titul k užívání pozemků p. č. XD a XB. Předmětné pozemky koupila paní I. N. P., a nebyly pronajaty nebo propachtovány Hornácké farmě s.r.o. M. K. a F. K. tak mohli mít nanejvýš odvozený právní titul (podpacht), existenci primárního užívacího titulu však nedoložili. Dle žalobkyně je k zákonnému užívání půdy zapotřebí smlouva s vlastníkem půdy, proto je nerozhodné, zda M. K. a F. K. měli či neměli s Hornáckou farmou s.r.o. nějaký smluvní vztah. Správní orgán postupoval v rozporu s principem, že nikdo nemůže převést více práv, než sám má.
10. Žalovaný vydal dne 22. 5. 2018 napadené rozhodnutí, kterým námitku žalobkyně zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. Žalovaný se plně ztotožnil se závěry správního orgánu a doplnil, že z rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 31. 8. 2016, č. j. 9 A 175/2013-34, vyplývá, že k doložení existence ústního smluvního vztahu musí být doklady (faktury a jejich úhrady) průkazně přiřaditelné právě k pozemkům, o které se jedná. Dle žalovaného byl tento požadavek splněn, protože doklady předložené paní K. a panem K. dokazovaly existenci ústně uzavřené nájemní smlouvy k předmětným pozemkům v k. ú. X. Žalovaný konstatoval, že žalobkyně k námitce nepřipojila žádný doklad, který by svědčil o jejím právním titulu k daným pozemkům.

II.

Argumentace účastníků

11. Žalobkyně v žalobě vznesla celkem tři žalobní body:

- 1) Případná existence ústního právního vztahu mezi paní K., panem K. a Hornáckou farmou s.r.o. je ve věci předmětných pozemků nerozhodná, pokud není prokázán jakýkoli vztah Hornácké farmy s.r.o. s vlastníky pozemků nebo s žalobkyní, která je prokázaným pachtýřem. Žalovaný se nezabýval způsobem, kterým Hornácké farmě s.r.o. vznikl právní titul užívání, od něhož paní K. a pan K. odvodili své užívací právo. Dle žalobkyně neměla Hornácká farma s.r.o. předmětné pozemky propachtovány či pronajaty, a proto nemohla právo, které neměla, převést na další osobu. Žalovaný opomenul základní právní zásadu, že nikdo nemůže převést na druhého více práv než má sám. Napadené rozhodnutí potvrdilo absurdní situaci, dle které postačí, aby se jakékoli dvě osoby nezávisle na majiteli domluvily, že podpachtují jeho pozemek. K aktualizaci evidence půdy podle § 3g zákona o zemědělství dochází tehdy, je-li stav evidence uváděn do souladu se skutečností. To souvisí s tím, kdo užívá pozemky na základě platného právního titulu.

- 2) Faktury nedokládají existenci smluvního vztahu, protože neobsahují konkretizaci pozemků, za něž mělo být fakturováno. Nelze souhlasit s tím, že by mělo jít o všechny pozemky uvedené v LPIS paní K. a pana K., protože pak by paní K. a pan K. měli všechny pozemky dány do užívání Hornáckou farmou s.r.o. To však nebylo objektivně možné, protože velkou část z těchto pozemků nikdy Hornácká farma s.r.o. v užívání neměla.

- 3) Výpověď z nájemní smlouvy byla učiněna pouze z opatrnosti, když přímo v jejím textu je uvedeno, že Hornácká farma s.r.o. žádné z vypovídaných vztahů neuznává a úkon činí výhradně z právní opatrnosti. Z takového právního jednání nelze dovozovat, že si Hornácká farma s.r.o. byla vědoma existence právního vztahu s paní K. a s panem K.

12. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že byl povinen při aktualizaci zápisu v LPIS posoudit platnost soukromoprávních úkonů, jakými jsou konkludentní nájemní vztah a výpověď nájmu. Žalovaný setrval na závěrech obsažených v napadeném rozhodnutí. Mimo to žalovaný ve vyjádření důkladně rozebral vnitřní strukturu žalobkyně a Hornácké farmy s.r.o.
13. Žalobkyně ve své replice uvedla, že rozpis vlastnické struktury různých subjektů je bezvýznamný, stejně jako domněnky žalovaného ohledně pohnutek daných subjektů. Žalovaný vůbec nereagoval na žalobní námitky. Žalobkyně nerozporovala, že žalovaný byl oprávněný posoudit platnost soukromoprávního jednání, měl tak ale učinit v souladu s právem, tedy zkoumat (ne)existenci právního důvodu užívání ve prospěch Hornácké farmy s.r.o.
14. Žalovaný v duplice konstatoval, že M. K. byla jednatelkou Hornácké farmy s.r.o., a proto měla právo dát sama sobě předmětné pozemky do užívání. Proti tomuto postupu Mgr. I. N. P. až do roku 2017 nic nenamítala. Existenci nájemního vztahu nelze zpětně zpochybnit s odkazem na to, že paní K. již jednatelkou není.
15. Žalobkyně svou repliku doplnila odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 7. 2015, č. j. 3 As 187/2014-37, z něhož vyplývá, že žalovaný je povinen v řízení o aktualizaci evidence půdy posoudit, zda stěžovateli svědčí právní titul užívání půdy. Tím se v souladu s rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 14. 4. 2020, č. j. 14 A 159/2018-42, rozumí nejen povinnost zkoumat, zda existuje platný právní titul, ale také povinnost zjistit, zda platný právní titul vyvolává právní následky. Této povinnosti žalovaný nedostál, protože se spokojil pouze s konstatováním existence právního titulu.
16. Žalovaný doplnil svou dupliku o kopii rozsudku Okresního soudu v Hodoníně ze dne 4. 2. 2020, č. j. 4 C 47/2017-332, z něhož se podává, že žalobkyně, Hornácká farma s.r.o. a paní K. s panem K. hospodařili společně, dle zásad rodinného podniku.
17. V reakci na to žalobkyně uvedla, že rozsudek Okresního soudu v Hodoníně není pro předmětné řízení rozhodný, protože se týká jiné věci, a navíc není pravomocný. Žalobkyně poté upozornila, že žalovaný se vůbec nezabýval jejími námitkami, proto je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.
18. Žalobkyně své vyjádření doplnila odkazem na rozsudky Městského soudu v Praze ze dne 27. 11. 2020, č. j. 9 A 215/2018-51, č. j. 9 A 216/2018-51, podle nichž nelze dovozovat oprávnění nakládat s pozemky ze smluvního vztahu mezi osobami, z nichž ani jedné nesvědčí věcné či průkazně odvozené závazkové právo k předmětným parcelám. Není proto rozhodné, zda Hornácká farma s danými parcelami fakticky disponovala, když za jejich užívání vystavovala faktury, vybírala nájemné a zahrnula je do podané výpovědi ze dne 15.19.2017.
19. Žalobkyně své vyjádření doplnila odkazem na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 27. 1. 2021, č. j. 5 A 177/2018-57, který dospěl ke shodnému závěru.

III.

Osoby zúčastněné na řízení

20. K vyrozumění soudu uplatnili ve stanovené lhůtě práva osoby zúčastněné na řízení tehdejší uživatelé parcel – paní M. K. a pan K., k podané žalobě se však nevyjádřili.

IV.

Posouzení žaloby

21. Městský soud v Praze rozhodl ve věci samé bez jednání, protože s tímto postupem oba účastníci řízení vyslovili souhlas (§ 51 odst. 1 soudního řádu správního).
22. Městský soud v Praze na základě žaloby v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 soudního řádu správního), přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 soudního řádu správního).
23. Skutkově i právně obdobným sporem mezi týmiž účastníky řízení se již zdejší soud opakovaně zabýval, a to např. v rozsudku ze dne 13. 8. 2020, č. j. "což znamen233/2018-54.
24. **Ad 1)** Podle § 3g odst. 3 písm. b) zákona o zemědělství provede Fond aktualizaci evidence půdy na základě ohlášení změny podle odstavce 1, jestliže ohlášení změny je doloženo písemnou dohodou podle odstavce 2 nebo uživatel, který učinil ohlášení změny, předložil doklad prokazující právní důvod užívání zemědělské půdy, která se stala předmětem rozporu podle odstavce 2.
25. Podle § 3 správního řádu platí, že nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2.
26. Žalobkyně namítala, že případná existence ústního právního vztahu mezi paní K. a Hornáckou farmou s.r.o. je ve věci předmětných pozemků nerozhodná, pokud není prokázán jakýkoli vztah Hornácké farmy s.r.o. s vlastníky pozemků nebo s žalobkyní, která je prokázaným pachtýřem.
27. Jak již zdejší soud uvedl v rozsudku ze dne 15. 4. 2020, č. j. 14 A 159/2018-42, bod 16: *„Povinnost posoudit, komu svědčí právní titul užívání půdy, v sobě zahrnuje nejen povinnost zkoumat, zda existuje platný právní titul, ale také povinnost zjistit, zda platný právní titul vyvolává právní následky. Je totiž možné, že platná smlouva nebude s to působit právní následky. V takovém případě není právním titulem, který ospravedlňuje zápis do evidence půdy, protože smysl aktualizace evidence půdy dle § 3g zákona o zemědělství spočívá v uvedení stavu evidence, včetně zapsaných uživatelů, do souladu se skutečností. Opačný názor by ve věci žalobce vedl k absurdnímu závěru, že Fond smí provést zápis do evidence půdy na základě platné smlouvy, byť byla uzavřena osobou neoprávněnou s pozemky nakládat, tj. zapsaný uživatel by nebyl uživatelem po právu.“*
28. Tento názor je přímo použitelný v žalované věci, která spočívá ve sporu o to, komu náleží právní titul k užívání pozemků p. č. XB a p. č. XD v k.ú. X.
29. Žalovaný byl povinen posoudit, komu svědčí právní titul k užívání pozemků. V souladu s výše citovaným rozsudkem je takovým titulem smlouva uzavřená s osobou, která je oprávněná s danými pozemky právně nakládat, např. s vlastníkem, nájemcem či pachtýřem.
30. Povinnost zohlednit oprávnění s pozemky nakládat byla v daném případě umocněna tím, že žalobkyně v podané námitce výslovně upozorňovala na to, že Hornácká farma s.r.o. nebyla oprávněna s předmětnými pozemky nakládat. Oprávněnou osobou k nakládání s pozemky měl dle žalobkyně být propachtovatel uvedený v pachtovní smlouvě ze dne 24.

6. 2014, nikoli Hornácká farma s.r.o. K prokázání svých tvrzení žalobkyně předložila pachtovní smlouvu ze dne 24. 6. 2014. Strohé tvrzení, že k námitce nebyla přiložena žádná dokumentace, která by ve prospěch žalobkyně dokládala právní důvod užívání, proto neobstojí. S předloženými důkazy se měl žalovaný vypořádat, při čemž měl vycházet zejména ze zásady, že nikdo nemůže na druhého převést více práv, než sám má.
31. Žalovaný tak ale neučinil, spokojil se s konstatováním existence konkludentně uzavřeného nájemního vztahu mezi Hornáckou farmou s.r.o. a K., aniž by zkoumal, zda Hornácké farmě s.r.o. svědčil právní titul k nakládání s danými pozemky (vlastnické právo, nájemní právo, právo pachtu).
32. Žalovaný byl povinen rozhodnout o sporu o aktualizaci zápisu v souladu s § 3g odst. 3 písm. b) zákona o zemědělství podle skutečného stavu věci ve smyslu § 3 správního řádu. Při hodnocení odporujících si smluv měl žalovaný upřednostnit právo, které je nejen obsaženo v platném právním titulu, ale je způsobilé vyvolat právní následky. Z tohoto důvodu se měl žalovaný zabývat pachtovní smlouvou ze dne 24. 6. 2014. Konstatování, že Hornácká farma s.r.o. fakticky s předmětnými pozemky disponovala, není pro řízení o aktualizaci zápisu v LPIS rozhodné, protože z jednostranného nakládání s pozemky nelze, ve vztahu k vlastníkům těchto pozemků, bez dalšího dovozovat existenci právního titulu k takovému nakládání.
33. Žalovaný zatížil napadené rozhodnutí vadou nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů dle § 76 odst. 1 písm. a) soudního řádu správního, protože se nevypořádal s námitkou chybějícího oprávnění Hornácké farmy s.r.o. nakládat s pozemky p. č. XD a p. č. XB v k. ú. X, ačkoli byl dle § 3g odst. 3 písm. b) zákona o zemědělství povinen určit, komu svědčí právo užívání zemědělské půdy, jak je popsáno výše.
34. Z výše uvedených důvodů městský soud tomuto žalobnímu bodu vyhověl.
35. **Ad 2)** Žalobkyně tvrdila, že faktury nedokládají existenci smluvního vztahu mezi Hornáckou farmou s.r.o. a paní K. či panem K., protože neobsahují konkretizaci pozemků, za něž mělo být fakturováno.
36. Faktury byly vystaveny ve dnech 16. 12. 2014 (č. 146275 a č. 146276), 7. 12. 2015 (č. 156934 a č. 156939) a 30. 11. 2016 (č. 1660904 a č. 1660905). Hornácká farma s.r.o. uživatelům fakturovala nájemné, resp. pachtovné, za půdu. Konečná cena byla určena jako součin množství a ceny za množstevní jednotku. Předmětné faktury neobsahovaly bližší vymezení pozemků nebo půdních bloků. Žalovaný posoudil faktury společně s předloženými výpisy z účtu uživatelky a výpisy z LPIS, a došel k závěru, že uživatelka za užívání daných pozemků platila.
37. Žalovaný však v napadeném rozhodnutí neobjasnil konkrétní důvody, z nichž dovodil, že uživatelka platila právě za předmětné pozemky. Faktury neuvádí, kterých pozemků se nájemné (pachtovné) týká. Jak již v obdobné věci konstatoval zdejší soud v rozsudku č. j. 14 A 159/2018-42, „Výpisy z LPIS nelze bez dalšího vztáhnout k fakturám, neboť fakturovat lze plnění za užívání pozemků, jež nemusí být ve LPIS evidovány. Tento nesoulad je patrný ve faktuře č. 146275 ze dne 16. 12. 2014, která zní na množství 44 (blíže neurčené jednotky), zatímco z výpisu LPIS ke dni 16. 12. 2014 plyne, že ve jménu uživatelky jsou evidovány pozemky o rozloze 41,04 ha. Obdobně je tomu v případě faktury č. 1660904 ze dne 30. 11. 2016, jež zní na množství 73, zatímco výpis z LPIS ke dni 30. 11. 2016 uvádí výměru 70,18 ha.“

38. Také v nyní projednávané věci je nutné poukázat na nesoulad, který je patrný ve faktuře č. 146276, která zní na množství 144 (blíže neurčené jednotky), zatímco z výpisu LPIS ke dni 16. 12. 2014 plyne, že ve jménu uživatele F. K. jsou evidovány pozemky o rozloze 139,82 ha. Obdobně je tomu v případě faktury č. 146275 ze dne 16. 12. 2014, která zní na množství 44, zatímco výpis LPIS ke dni 16. 12. 2014 uvádí výměru 41,04 ha, faktury č. 1660904 ze dne 30. 11. 2016, jež zní na množství 73, zatímco výpis z LPIS ke dni 30. 11. 2016 uvádí výměru 70,18 ha. K poslední uvedené faktuře doložila paní K. přílohu, která obsahuje jednotlivé pozemky, již se faktura týká, zahrnující i pozemek p. č. XB. Obdobné přílohy však nebyly doloženy k výše uvedeným fakturám č. 146276 a č. 146275.
39. Z podkladů napadeného rozhodnutí lze dovodit, že paní K. a pan K. zaplatili částky, které jim byly fakturovány Hornáckou farmou s.r.o., protože výše fakturovaných částek odpovídá výši bezhotovostních plateb dle výpisů z bankovního účtu paní K. a pana K.
40. Zaplacené částky však dosud nelze prokazatelně spojit s díly půdních bloků XC a XA, neboť výše uvedené rozdíly nebyly ve správním řízení zdůvodněny. Tvrzení žalovaného, že ze spisového materiálu vyplývá, že paní K. a pak K. prokázali placení nájemného za předmětné pozemky Hornácké farmě s.r.o., a proto mezi těmito osobami existoval smluvní vztah, nemá dostatečnou oporu ve správním spisu.
41. Městský soud proto i této žalobní námitce přisvědčil.
42. **Ad 3)** Dle žalobkyně nelze z výpovědi nájemní (pachtovní) smlouvy dovozovat, že si Hornácká farma s.r.o. byla vědoma existence právního vztahu s paní K. a s panem K.
43. Ve výpovědích nájemní smlouvy ze dne 15. 9. 2017 Hornácká farma s.r.o. výslovně uvedla, že neuznává existenci jakéhokoli právního vztahu mezi ní a paní K. a mezi ní a panem K., a z důvodu právní opatrnosti podává výpověď z případného právního vztahu. Výpověď adresovaná panu K. výslovně uvádí pozemek o p. č. XD, výpověď adresovaná paní K. pozemek o p. č. XB neuvádí.
44. Soud má za to, že výpovědi ze dne 15. 9. 2017 je zapotřebí vykládat předně jako neuznání jakéhokoli smluvního vztahu mezi Hornáckou farmou s.r.o. a panem K. s paní K. Samotné výpovědi jsou druhotné a podmíněné dovozením smluvního vztahu správním orgánem. Právní jednání Hornácké farmy s.r.o. tak neprokazuje, že věděla o smluvním vztahu, který by paní K. s panem K. opravňoval k užívání pozemků, jichž se aktualizace LPIS týká.
45. Městský soud této námitce proto vyhověl.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

46. Městský soud z výše uvedených důvodů shledal žalobu důvodnou, proto napadené rozhodnutí podle § 78 odst. 1 soudního řádu správního zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.
47. Žalobkyně měla ve věci plný úspěch. Městský soud jí proto přiznal náhradu důvodně vynaložených nákladů soudního řízení. Náklady řízení tvoří soudní poplatek ve výši 3 000 Kč a náklady na zastoupení ve výši 6 800 Kč za dva úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, sepsání žaloby) dle § 11 odst. 1 písm. a) a písm. d) advokátního tarifu a režijní paušál dle § 13 odst. 4 advokátního tarifu. Soud nepřiznal náhradu nákladů řízení na podání žalobkyně navazující na podání žaloby, neboť nepřinesla podstatné nové informace

pro rozhodnutí věci. Celkovou částku náhrady nákladů řízení je 9 800 Kč je žalovaný povinen zaplatit žalobkyni ve lhůtě jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobkyně.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 30. ledna 2023

JUDr. Ludmila Sandnerová, v. r.
předsedkyně senátu